

התוכחה היא סימן לאהבת ה' את ישראל

"וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמָּאֲסוּ וְגו'." רבי יוסי פתח, **"מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמָּאֵס וְאֵל תִּקְרָא בְּתוֹכְחָתוֹ"** (משלי ג, יא), כמה חביבים ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שהקדוש ברוך הוא רוצה להוכיחם, ולהנהיגם בדרך הישר, כאב האוהב לבנו, ומתוך אהבתו אליו, שבטו בידו תמיד, להנהיגו בדרך הישר, שלא יסיר ממנו לימין ולשמאל, זהו שכתוב: **"כִּי אֶת אֲשֶׁר יֵאָהֵב ה' יוֹכִיחַ וְכָאֵב אֶת בֶּן יִרְצֶה"** (שם פסוק יב), ומי שאין הקדוש ברוך הוא אוהב אותו, והוא שונאו, מסלק ממנו תוכחה, מסלק ממנו שבטו.

ה' מסלק מהשונאים השבט

כתוב: "אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה' וְגו'" (מלאכי א, ב), מתוך אהבתו לישראל, שבטו בידו תמיד להנהיגם, **"וְאֵת עֵשׂוֹ שְׂנֵאתִי"**, לפיכך סלקתי ממנו השבט, סלקתי ממנו התוכחה, כדי שלא אתן לו בי חלק, שנוא נפשי הוא, אבל אתם אהבתי אתכם בודאי.

צריך לקבל התוכחה באהבה

ולפיכך **"מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמָּאֵס וְאֵל תִּקְרָא בְּתוֹכְחָתוֹ"** (משלי ג, יא), מהו "וְאֵל תִּקְרָא", אל תמאסו בו, כמו זה הבורח מבין הקוצים, שאלה דברי תוכחה הם כקוצים בגופו.

שרביטים מתפשטין בעולם להכות אנשים לטהרם

בוא וראה, בשעה שנתעורר צד"ק בדינים שלו^[ב], כמה צדדים אדומים נתעוררים מימין ומשמאל, כמה שרביטים יוצאים מהם, שרביטי אש, שרביטי גחלים, שרביטי שלהבת, כולם יוצאים ונתעוררים בעולם, ומכים לאנשים.

תחת רשותם יש ממונים אחרים, שרי אש, ממונים ארבעים חסר אחד, משוטטים ויורדים מכים, ועולים ונוטלים רשות, נכנסים בעומק הקליפה שנקראת תהום רבה, נצבעים באש, ואש השורף מתחבר בהם, יוצאים גחלי אש, ומשוטטים ויורדים, ונמצאים לנגד האנשים.

וזהו שכתוב: "וְיִסְפְּתִי לְיִסְרָה אֶתְכֶם", אתן לשרי הדין תוספת על כח הדין שלהם, כמו שכתוב: **"לֹא אֶסְף עוֹד לְקַלֵּל אֶת הָאֲדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם"** (בראשית ח, כא), מהו "לֹא אֶסְף", לא אתן תוספות לשרי הדין להשחית העולם, אלא תוספות כמו שיכול העולם

זיו הזוהר

יב. זו מדת המלכות שנקראת צד"ק, כאשר היא בלבדה בלי צדק"ה וצד"ק:

לסבול, ועל כן כתוב: "וַיִּסְפְּתֵי", אתן תוספת ודאי, תוספות למה, בשביל "לְיִסְרָה אֶתְכֶם שָׁבַע על חַטָּאתֵיכֶם".

אם ה' משלם כגמול אי אפשר לעמוד אפילו רגע א'

"שָׁבַע", והרי הקדוש ברוך הוא, אם גובה את שלו, לא יוכל העולם לסבול אפילו רגע אחד, זהו שכתוב: "אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֵר יְהוָה מִי יַעֲמֵד" (תהלים קל, ג), וכאן נאמר "שָׁבַע על חַטָּאתֵיכֶם?"

מדת המלכות עומדת נגדכם

אלא מה תלמוד לומר שבע, הרי שב"ע לנגדכם, ומה היא, זו שמטה, שהיא שבע, ונקראת שב"ע^[ג], כמו שכתוב: "מִקֶּץ שָׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמֹטָה" (דברים טו, א), ועל כן כתוב: "שָׁבַע על חַטָּאתֵיכֶם".

נקראת שבע, ונקראת בת שבע, מה בין זה לזה, אלא שב"ע כשהיא בלבדה, לעשות שמטה, לעשות דינים, ולהוציא לחירות^[ד], הכל בה, בת שבע נקראת, בהתחברותה באחר כאחד, להאיר^[טו], למשול במלכות, להודיע המלכות בארץ, בכל זה בת שבע נקראת.

כתוב: "עַל כֵּן שָׁם הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה" (בראשית כו, לג), באר שבע, היא הבאר של יצחק^[טז], והכל ענין אחד הוא.

זיו הזוהר
יג. היינו מדת המלכות, ספירה השביעית מן ז' ספירות התחתונות, והיא מדת הדין כשהיא בלבדה: **יד.** לעבד העברי בשנה השביעית של עבודתו: **טו.** היינו, כשהיא מחוברת עם מלכא קדישא, מדת התפארת: **טז.** כי עיקר בנין מדת המלכות הוא מן הגבורות של ספירת הגבורה שורש יצחק: